

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2436/2022
14.04.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Божо Марковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Даријан Микулић, адвокат из ..., ради супружничког издржавања, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 322/21 од 29.07.2021. године, на седници већа одржаној 14.04.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 322/21 од 29.07.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу, Судска јединица у Кули П2 407/20 од 28.04.2021. године обавезан је тужени да плаћа тужилци на име издржавања месечни износ од 15% од своје зараде умањене за порезе и доприносе, почев од 02.08.2019. године док за то постоје законски услови, најкасније до 28.10.2021. године, а убудуће, на дан исплате зараде туженом, у месецу за који се плаћа издржавање, док је тужила обавезана да исплати туженом износ од 94.500,00 динара на име трошкова парничног поступка.

Одлучујући о жалби туженог, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Гж2 322/21 од 29.07.2021. године преиначио пресуду Основног суда у Врбасу – Судска јединица у Кули П2 407/20 од 28.04.2021. године, тако што је одбио тужбени захтев као и захтев тужиле за накнаду трошкова парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка предвиђена чланом 374. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, као ни друге битне повреде одредаба парничног поступка из члана 407. став 1. ЗПП, због којих се ревизија може изјавити.

Према утврђеном чињеничном стању, брак тужиље и туженог је разведен 28.10.2016. године, у поступку у којем није одлучено о супружничком издржавању. После развода брака, тужени је новчано помагао тужилу месечним износом од 10.000,00 динара, уз обећање да ће то чинити док се она не запосли. Последње давање учинио је у фебруару 2018. године и, како је тада престао са плаћањем, тужила је поднела тужбу у овом спору 18.09.2018. године. Разлог за прекид плаћања је тај што је тужени платио трошкове боравка у иностранству у износу од 4.000,00 УСА долара својој и тужилиној ћерки.

Тужила је рођена ... године и по занимању је ... са завршеном Вишом У току трајања брака радила је са прекидима (има 14 година радног стажа), у време развода је била незапослена, а после развода радила је као ... у већим ..., и запослена је и у време доношења првостепене пресуде у овом поступку као ... у ... „...“ ДОО У периоду од септембра 2020. закључно са фебруаром 2021. године остваривала је месечну зараду у распону од 109.867,32 до 74.177,87 динара. Живи са својим родитељима у ..., не плаћа трошкове становања и хране, али плаћа трошкове свог лечења у месечном износу од 9.800 динара. Наиме, тужила је у младости добила астму и алергију (на амброзију, полен и гриње) и временом су јој се појачавале дисајне тегобе, због чега користи пумпицу за дисање. Код тужиље је дијагностикован Хашимото синдром са нормалном хормоналном функцијом штитне жлезде, као и цервикобрахијални синдром са боловима у десној надлактици. Такође, код тужиље постоји дисфункција вегетативног нервног система и депресивно стање, које је узроковано и разводом брака. На основу мишљења вештака, утврђено је да тужила није способна да обавља послове ... у време доношења првостепене пресуде, али да ове послове ипак обавља, уз повећану (двоструку) дозу прописане терапије и чешће коришћење пумпице за дисање.

Тужени је рођен ... године, од 1996. године ради код истог послодавца остварујући месечну зараду од 100.000,00 динара, при чему му послодавац плаћа трошкове становања, јер тужени живи и ради у Тужила и тужени из брачне заједнице имају двоје пунолетне деце, сина који није наставио школовање, већ ради као ... и живи са оцем у ... и ћерку која је на школовању у

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев, налазећи да су испуњени услови за издржавање тужиље, с обзиром да је неспособна за рад и да се не може сматрати запосленим лицем, јер посао ... обавља на штету свог здравља, користећи двоструко већу дозу лекова.

Супротно закључку првостепеног суда, другостепени суд је оценио да је тужбени захтев неоснован, с обзиром да нису кумулативно испуњени услови за одређивање супружничког издржавања прописани одредбом члана 151. став 1. Породичног закона, према којој супружник који нема довољно средства за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника сразмерно његовим могућностима. Према разлозима које је дао другостепени суд, тужила остварује зараду као запослено лице и има само трошкове набавке лекова и лечења, па је зарада тужиље већа од њених месечних потреба и трошкова, док би независно од тога, у смислу члана 151. став 3. Породичног закона, прихватање захтева за издржавање у датим околностима представљало очигледну неправду за туженог, као даваоца издржавања. Сходно наведеном, првостепена пресуда преиначена и тужбени захтев одбијен.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је побијаном другостепеном пресудом примењено материјално право када је преиначена првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев, поднет у смислу члана 279. Породичног закона, с обзиром да тужила ради и да је њен приход већи од потреба и издатака које има, тако да нису

испуњени услови за усвајање захтева за супружничко издржавање, и да би усвајање захтева представљало очигледну неправду за туженог.

Ревизијски наводи којима се побија другостепена одлука нису основани, јер су побијаном пресудом правилно оцењене све околности које су од значаја за одлуку о праву тужиље на издржавање из члана 151. Породичног закона. Наиме, односи парничних странака, који су се одразили и на односе у њиховој породици, довели су до промена у физичком и менталном здрављу односно до погоршања једних и активирања других постојећих здравствених тегоба тужиље, али не у мери да би утицале на њену способност за рад и самостално стицање зараде. Узимајући у обзир тужиљине године живота, степен образовања, као и чињеницу да је у протеклом вишегодишњем периоду након развода брака тужиља радила, самостално обезбеђујући средства за своје издржавање, тужиља може и треба то да чини и у будућем периоду, без опасности од погоршања свог здравственог стања. Осим тога, зависно од стања и развоја њених здравствених тегоба, тужиља има право да захтева од послодавца да обавља послове одговарајуће њеном здравственом стању, као и обавезу (према себи, деци и осталим блиским особама којима је стало до ње) да уложи напор, затражи и добије одговарајући лекарски третман. Такав проактиван и конструктиван однос према сопственом животу и раду ће, уз одговарајући лекарски третман, омогућити тужиљи да се лакше прилагоди новим животним околностима насталим прекидом брачне заједнице са туженим и осамостаљењем њихове заједничке деце, и да лакше савлада здравствене тегобе, нарочито оне везане за њено душевно здравље.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић